

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวน 20 แห่งๆ ละ 40 คนรวม 800 คน เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเพศศึกษา กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอนวิชาเพศศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ และสถาบันการพลศึกษา รวมจำนวน 3 คน เพื่อใช้ในการตรวจสอบรูปแบบชุดฝึกอบรมเพศศึกษาที่สังเคราะห์ขึ้น กลุ่มที่ 3 ครูผู้สอนวิชาเพศศึกษา จำนวน 7 คน เพื่อเข้ารับการอบรมการใช้รูปแบบการฝึกอบรมเพศศึกษา และกลุ่มที่ 4 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ รวมทั้งสิ้น 64 คน เพื่อติดตามผลการใช้รูปแบบการฝึกอบรมเพศศึกษา โดยใช้วิธีการดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ รูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่สร้างขึ้นโดยศึกษาในหัวข้อ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” และรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้การสนทนากลุ่ม และสร้างแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบและยืนยันถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้มาสร้างเป็นเครื่องมือ และนำไปทำการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ในขั้นวิจัย และนำผลการวิจัยในขั้นตอนการวิจัยมาพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการฝึกอบรม แล้วจึงนำไปวิจัยเชิงทดลองในขั้นตอนการพัฒนาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การใช้รูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษา เมื่อนำหลักสูตรอบรมไปทดลองใช้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขจึงนำไปดำเนินการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษา จำนวน 7 คน พบว่าผลการประเมินใบเนื้อหา 13 หน่วย มีค่าเฉลี่ย อยู่ในช่วง 4.82 - 4.95 ผลการประเมินหลักสูตร 13 หน่วย มีค่าเฉลี่ย อยู่ในช่วง 4.78 - 4.97 ผลการนิเทศการสอนของ

วิทยาการได้ร้อยละ 90 ขึ้นไปทุกหน่วย และผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย 4.93

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงพบได้ว่ารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนวิชาเพศศึกษาด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้จากผลการประเมินใบเนื้อหาและหลักสูตรฝึกอบรมในแต่ละหน่วยมีความเหมาะสมมากที่สุด ผลการนิเทศด้วยการสอนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีเลิศ และผลประเมินความคิดเห็นของผู้เข้าอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด

หลังจากการฝึกอบรมผ่านไปแล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 7 คน ได้นำรูปแบบการสอนเพศศึกษาที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักศึกษา ตามคู่มือและสื่อที่ได้รับ โดยใช้รูปแบบการทดลอง Non-Randomized Control Group only - Posttest Design ด้วยวิธีการ Think-Pair-Share แบบ Homogeneous จำนวน 64 คน เป็นกลุ่มทดลอง 32 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน พบว่า ความพึงพอใจการเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.39 คะแนน ผลการทดสอบของนักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดกับเรียนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกหน่วยการเรียนรู้ ยกเว้น การอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดมีเจตคติ ค่าเฉลี่ย 3.23 ส่วนนักศึกษาที่เรียนแบบปกติมีเจตคติ ค่าเฉลี่ย 2.99 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่เรียนแบบเพื่อนคู่คิดกับเรียนแบบปกติ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

This research aimed to develop a model to train sex education teachers through cooperative learning. The subjects selected to participate in this research included four groups as follows: Group I consisted of 800 undergraduate students from 20 government universities, 40 students from each university, to learn basic information to develop sex education training. Group II had three sex education instructors in government universities including State university, Rajabhat University and Physical Education Institutes who checked the format of the training set of sex education synthesized. In Group III, seven sex education instructors were trained by using the sex education model. Group IV comprised sixty-four undergraduate students in government universities who were followed to evaluate the outcome of the training by using the sex education model.

The instrument used in this research was a Model for Training Sex Education Teachers through Cooperative Learning, constructed through the following stages: studying the subject "Sexually-Risk Behavior", gathering experts' opinion through Focus-Group Discussion, constructing a questionnaire to examine and confirm existing problems, and synthesizing the collected data to construct the instrument or model before conducting the experimental research. The results of the experiment were used to develop and improve the training model, which was later used in conducting another experimental research for redevelopment.

Findings of the study are as follows:

After the tryout, the sex education training model was modified before it was implemented in training 7 sex education instructors, which yielded the following results:

The average content validity index of the content sheets of the thirteen units was within the 4.82-4.95 range, and the average mean of the thirteen-unit curriculum was in the 4.78-4.95 range. Results of trainers' supervision revealed 90% and above for every unit, and the average mean of subjects' opinions toward the training curriculum was 4.93.

From these analyses, it was concluded that the Model for Training Sex Education Teachers through Cooperative Learning could be effectively used in training; considering evaluation results that revealed the highest level of appropriateness of the content sheets and the training curriculum of each unit. The quality of trainers' supervision was also found at a very high level, and subjects' opinions regarding the training curriculum was at the highest level.

Follow-up evaluation of the sex education training model revealed that the 7 participants of the training used the model in teaching their students according to the prescribed manual and instructional media, by using the non-randomized control group pretest-posttest design using the Think-Pair-Share Technique with a homogeneous group of 64 subjects, divided into the control and experimental groups of 32 each. This revealed the following findings: The average mean of subjects' satisfaction was 4.39, which was at the high level; and comparing test results of students learning through the Think-Pair-Share technique and those learning through regular teaching revealed a significant difference at the .05 level for almost every unit, except the unit on 'Being in Risky Situations', which showed no significant difference. The attitude of the students learning through the Think-Pair-Share technique was 3.23 in average while the attitude of those learning through regular teaching was 2.99, showing a significant difference at the .05 level.